

Sygn. akt II W 214/18

(...) 1/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Aleksandra Najwer

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019 roku

sprawy **R. C. (1)**

ur. (...) w L.

syna J. i M. z d. K.

obwinionego o to, że:

od dnia 5 marca 2018 roku mając obowiązek utrzymania czystości i porządku w obrębie nieruchomości, nie wykonuje swoich obowiązków mających na celu zabezpieczenie należytego stanu sanitarnego nieruchomości położonej przy ul. (...) w miejscowości L.

tj. o czyn z art 117 kw.

I. uznaje obwinionego R. C. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanych w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 117 kw. wymierza mu karę grzywny w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw. w zw. z § 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10. (...), w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...) w sprawach o wykroczenia oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 21 pkt. 2 wyżej cytowanej ustawy zasądza od obwinionego R. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

Sygn. akt II W 214/18

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

R. C. (1) w chwili obecnej jest 44 - letnim stałym mieszkańcem L., województwa (...), będącego właścicielem nieruchomości położonej na ulicy (...) w L..

(dowód: dane osobowe obwinionego R. C. (1) – 28).

Nieruchomość na ul. (...) została zakupiona przez R. C. (1) wiele lat temu i stanowi duży plac niezabudowany, sąsiadujący z (...)w centrum L., nieopodal ratusza i tzw. centrum miasta. W dniu 5 marca 2018 roku R. C. (1) mając

obowiązek utrzymania czystości i porządku w obrębie nieruchomości nie wykonał swojego obowiązku a także nie stosował się do wskazań właściwych organów w celu zabezpieczenia należytego stanu sanitarnego wskazanego placu.

(**dowód** : zeznania świadków: K. O. – k. 49v; T. K. – k. 50; J. S. – k. 50-50v; D. M. – k. 50v).

Plac należący do R. C. (1) zanieczyszczony jest pustymi butelkami, reklamówkami, puszkami po piwie oraz innymi odpadami komunalnymi i gruzem. Teren jest zarośnięty i wygląda nieestetycznie. Na ogrodzeniu powyższej nieruchomości powieszony został baner promujący L., lecz posesja w dalszym ciągu nie została uprzątnięta przez właściciela.

(**dowód** : dokumentacja fotograficzna – k. 25-26, zeznania świadków: K. O. – k. 49v; T. K. – k. 50; J. S. – k. 50-50v; D. M. – k. 50v).

W przedmiocie uprzątnięcia określonego wyżej terenu mieszkańcy sąsiadujący z zaniedbaną działką wystąpili do Burmistrza Gminy i Miasta w L. w dniu 28 lutego 2018 roku celem zmobilizowania właściciela do utrzymywania czystości i porządku w obrębie swojej nieruchomości. Pod wskazanym pismem podpisało się 24 lokatorów bloku sąsiadującego z placem.

(**dowód** : notatka urzędowa z dnia 5 marca 2018 roku sporządzona przez Straż Miejską – k. 1; pismo lokatorów bloku z dnia 26 lutego 2018 roku – k. 2-5)

W dniu 16 kwietnia 2018 roku przez Burmistrza Miasta i Gminy L. zorganizowane zostało spotkanie o tematyce ładu i porządku publicznego na które wezwany został R. C. (1). Stawił się on osobiście na powyższe spotkanie i oświadczył, że już kilkakrotnie sprzątał teren posesji i nie ma zamiaru więcej jej porządkować. Wskazał, iż on tej działki nie zaśmiecił i nie poczuwa się do odpowiedzialności za stan sanitarny tejże działki.

(**dowód** : notatki urzędowe z dnia 16 kwietnia 2018 roku – k. 9-10)

Pomimo skierowanego do obwinionego R. C. (1) zawiadomienia o terminie rozprawy i osobistego podjęcia tej korespondencji przez niego nie stawił się on na wyznaczony przez Sąd termin i nie ustosunkował się do treści wniosku o ukaranie.

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego należy zauważyć, iż materiał ten w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje na sprawstwo obwinionego R. C. (1).

Sąd doszedł do takiego przekonania dokonawszy całościowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Wprawdzie obwiniony R. C. (1) nie złożył w toku postępowania sądowego wyjaśnień, lecz wypowiedział się na ten temat podczas spotkania w dniu 16 kwietnia 2018 roku zorganizowanego przez Burmistrza Miasta i Gminy L. w S. Mieszkańskiej Ratusza. Nie negował wówczas nieładu panującego na terenie posesji a także nie zaprzeczał aby był on jej właścicielem. Wskazał, że posesję sprzątał już kilka razy i nie zamierza robić tego ponownie, gdyż to nie on zaśmieca ten teren.

Sąd dał wiarę tym tłumaczeniom obwinionego R. C. (1) , gdyż ich treść wzajemnie uzupełniała się z dokumentacją fotograficzną zebraną w toku postępowania dowodowego, informacjami, dokumentacją ze Straży Miejskiej w L. oraz zeznaniami świadków.

Świadkowie K. O., T. K., J. S. oraz D. M. złożyły zeznania o korelującej ze sobą treści. Każda z nich wskazała, że na terenie posesji znajdują się od dawna odpady komunalne, które niszczą wizerunek miasta i mimo próśb kierowanych pod adresem obwinionego R. C. (1) nie uprzątnął do dnia dzisiejszego terenu placu o którym mowa.

Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić waloru wiarygodności zeznaniom wyżej wymienionych świadków, zwłaszcza z uwagi na to, że stan posesji potwierdzony został dokumentacją fotograficzną znajdującą się w aktach sprawy oraz z uwagi na fakt, iż sam obwiniony nie negował, że posesja jest w nienależytym stanie sanitarnym. Sporny w niniejszej sprawie był raczej fakt, kto jest obowiązany istniejący na działce nieład uprzątnąć niżeli sam fakt własności nieruchomości czy istniejącego na niej bałaganu.

Zgodnie z treścią art. 117 § 1 kw. kto, mając obowiązek utrzymania czystości i porządku w obrębie nieruchomości, nie wykonuje swoich obowiązków lub nie stosuje się do wskazań i nakazów wydanych przez właściwe organy w celu zabezpieczenia należytego stanu sanitarnego i zwalczania chorób zakaźnych podlega karze grzywny lub nagany.

Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach to właściciel nieruchomości zapewnia utrzymanie czystości i porządku na niej poprzez wymienione w przepisie czynności między innymi poprzez pkt 3 wyżej wymienionego przepisu zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych (...) oraz zgodnie z treścią pkt 3b pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych.

Należy zatem stwierdzić, że obwiniony R. C. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia opisanego w przepisie art. 117 § 1 kw.

Powyzsza kwalifikacja nie może budzić żadnych wątpliwości skoro zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że R. C. (1) będąc właścicielem wyżej wymienionej posesji nie zadbał o jej stan sanitarny, czemu on sam nie przeczy.

Przy ocenie społecznej szkodliwości wykroczenia, które popełnił obwiniony R. C. (1), oraz wymiarze kary R. C. (1), Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających dotyczących sprawcy tego wykroczenia.

Do tych pierwszych Sąd zaliczył fakt, iż obwiniony R. C. w żaden sposób nie utrudniał prowadzonego wobec niego postępowania przed Sądem.

Jako okoliczność obciążającą, Sąd potraktował fakt, że obwiniony mając świadomość, iż na nim spoczywa obowiązek utrzymania czystości na terenie posesji w sposób lekceważący zaniedbuje jej stan, a także nie zwraca uwagi na fakt nagminnego napominania go i zwracania mu uwagi przez lokatorów budynków mieszkalnych sąsiadujących z zanieczyszczoną posesją. Dodać należy, iż nawet w obecności Burmistrza Gminy i Miasta oraz Straży Miejskiej i zebranych mieszkańców jednoznacznie oznajmił, że sprzątać posesji nie będzie. Nie bez znaczenia zdaniem Sądu jest fakt położenia niniejszej nieruchomości. Znajduje się ona w (...) – niewątpliwie stan w jakim obecnie się znajduje wpływa na wizerunek publicznego miasta i z uwagi na to wzrasta społeczna szkodliwość wykroczenia którego dopuścił się obwiniony R. C. (1).

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 § 1 i 2 kw., Sąd uznał, iż wymiar kary obwinionemu R. C. (1) na podstawie art. 117 § 1 kw. kary grzywny w wymiarze - kwocie tysiąca złotych jest współmierne do stopnia jego winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił – przy czym spełni wobec jego osoby jako sprawcy rolę wychowawczą i zapobiegawczą.

Sąd na podstawie przepisów powołanych w treści pkt. II skazującego wyroku, zasądził od obwinionego R. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w sprawie o wykroczenie w kwocie 100 złotych, oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 100 złotych, uznając, iż nie zachodzą wobec jego osoby przesłanki dające podstawy do zwolnienia go od uiszczenia tych należności sądowych.